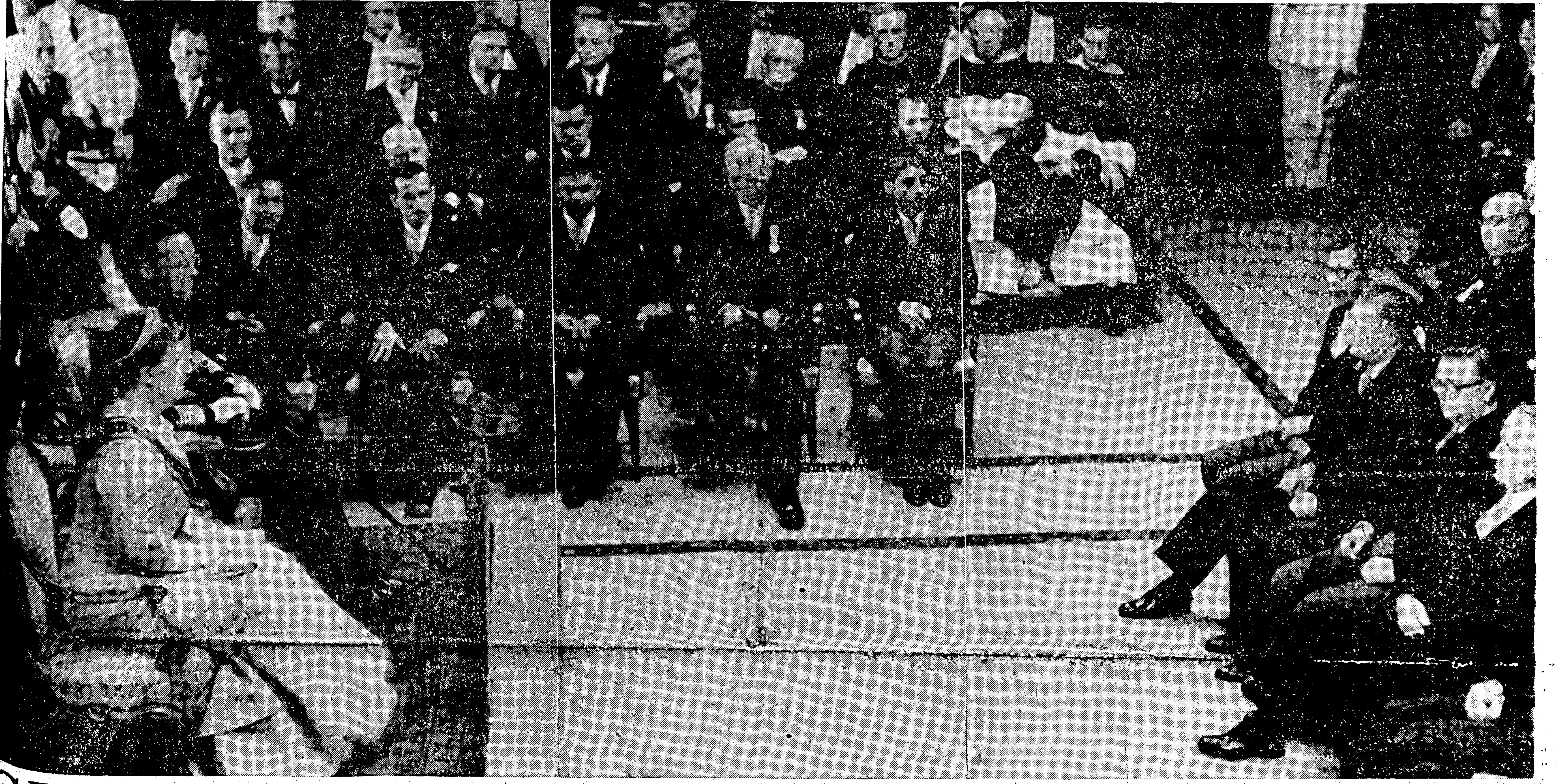
72ste JAARGANG No. 9445 WOENSDAG 19 OCTOBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Koningin in Plechtige Vergadering van Staten der Nederlandse Antillen

Overzicht van de Plechtige Statenzitting van gisteren.

CURACAO beleeft „Prinsjesdag"

Willemstad. — De eerste plechtige daad die Koningin Juliana en Prins Bernhard gisteren na hun aankomst op Curaçao verrichtten, was hun officieel bezoek aan de Staten der Nederlandse Antillen. Natuurlijk waren aan deze plechtigheid in de loop van de morgen een aantal hoogst belangrijke en bijzonder ontroerende en spectaculaire gebeurtenissen voorafgegaan. Dat was allereerst het binnenvaren van de trotse kruiser „De Ruijter" met de Koninklijke Gasten aan boord door de Annabaai waarvan de oevers omzoomd waren met duizenden juichende en wuivende mensen. Dat was vervolgens de begroeting van Koningin en Prins nadat zij in de Nieuwe Haven voet aan wal hadden gezet, gevolgd door de triomftocht naar het Gouvernementshuis in de crême calèche, het staatsierijtuig dat aan dit Koninklijk Bezoek zoveel luister heeftbijgezet. En dat waren ten slotte de zanghulde en de aanbieding aan Hare Majesteit van het Nationaal Geschenk. Doch al deze zich snel opvolgende huldebetogingen vonden hun climax in de ontvangst van Koningin en Prins in de plechtige buitengewone vergadering van de Staten der Nederlandse Antillen, de officiële indrukwekkende ontmoeting tussen Vorstin en Volksvertegenwoordiging.

Koningin en Prins tijdens rondrit in crême calèche met laaiend enthousiasme begroet

Zo hadden de Nederlandse Antillen gisteren in zekere zin hun „Prinsjesdag", want veel van wat zich om het plechtig ceremonieel van deze ontvangst in de Staten afspeelde, wekte reminiscenties aan de „derde dinsdag van september", de dag waarop de Koningin in Nederland telkenjare de nieuwe zittingsperiode van de Staten Generaal opent. Speciaal de rit van Koningin en Prins in de crême calèche bespannen met zes van den zadel bereden paarden wekte deze herinnering. Doch ook het gebeuren in de Staten zelf met zijn bijzonder indrukwekkende entourage van protocolair eerbetoon deed in veel opzichten aan het jaarlijks gebeuren rondom de Gouden Koets denken.

Terwijl alle klokken van Willemstad luidden en de saluutbatterij aan de wal de minuutschoten afgaf, stegen H. M. de Koningin en Prins Bernhard in de crême calèche. Te half drie zette de stoet zich vanaf het Gouvernementsplein in beweging. Voorop reden twee motorrijders van de Politie. Vervolgens een auto, waarin gezeten waren de Hoofdcommissaris van Politie, M. W. van 't Hof, en de Commissaris van Politie, G. J. Botterweg. Daarachter marcheerde de plaatselijke Marine-kapel, die om verwarring met de Nederlandse Marinierskapel te vermijden, gedurende de dagen van het Koninklijk Bezoek wordt aangeduid met Mariniers-„fanfare". Voorafgegaan door een peloton Mariniers volgde het Koninklijk rijtuig, geëscorteerd te paard door de heren R.J.E.M. van Zinnicq Bergmann, adjudant tevens Hofmaarschalk van H. M. de Koningin, en de Majoor der Huzaren Bisschoff van Heemskerck, Eerste Stalmeester, tevens Adjudant van H.M. de Koningin.

Hierachter marcheerde een peloton matrozen. De stoet, die onder commando stond van de Eerste Stalmeester Majoor Bischoff van Heemskerck, werd gesloten door twee motorrijders van de Politie.

De Koningin was gekleed in een robe van gris-perlé matelassié gewerkt in gekruiste volants met een grote stola van hetzelfde materiaal, gecompleteerd met cloche gegarneerd met oranje paradijs-flanken. Zij droeg bijpassende schoenen en handschoenen.

Z. Exc. de Gouverneur en het Gevolg van Hare Majesteit en Zijne Koninklijke Hoogheid had zich reeds eerder in een viertal auto's naar de Staten begeven.

In de eerste auto waren gezeten Baronesse van Heeckeren van Molecaten, Grootmeesteres van H.M. de koningin, en Z. Exc. de Gouverneur der Nederlandse Antillen.

In de tweede auto zaten Jonkvrouwe Roëll, Hofdame van H. M. de koningin en Z. Exc. Minister Kernkamp.

In de derde auto zaten Vice-admiraal Rost van Tonningen, Opper-ceremoniemeester van H. M. de Koningin, en Baron van Heeckeren van Molecaten, Particulier Secretaris van H. M. de Koningin.

In de laatste auto waren gezeten dr. de Graaff, Particulier Secretaris van Z.K.H. de Prins der Nederlanden, en Lt. t. Z. 1e kl. Van Rossem, Adjudant van Z.K.H. de Prins der Nederlanden.

Langs het korte traject, dat de stoet via de Breedestraat Punda naar het Wilhelminaplein volgde, stonden de Willemstedelingen rijen dik opgepropt en ieder plaatsje hoe klein ook was ingenomen. De bovengalerij van Club De Gezelligheid was geheel bezet en voor practisch ieder venster dat ook maar enig uitzicht gaf op het traject dat de stoet volgde, stonden geestdriftig wuivende mensen, wier enthousiasme toejuichingen een hoogtepunt bereikten, toen de crême calèche met de vriendelijke groetende Koningin en de saluerende Prins passeerde.

Een zee van mensen wachtte de stoet op het Wilhelminaplein op. Toen het Koninklijk rijtuig om de hoek van het majestueuze H.B.U.-Gebouw verscheen, brak een laaiend enthousiaste los. Op dat moment zette de voor het Stadhuis opgestelde Marinierskapel het Wilhelmus in en presenteerde de Erewacht van Mariniers, waarbij behalve de Marinierskapel nog het Vaandel van het Korps Mariniers was ingedeeld, het geweer.

Op het bordes boven aan de hoge trap van het Statengebouw stond de Commissie van Ontvangst, bestaande uit de heren R. P. Isa, onder-voorzitter der Staten, en de Statenleden C. E. Dip, J. R. L. Beaujon, L. D. Gerharts, H. I. Lopes en J. Geerman, gereed om H. M. de Koningin en Prins Bernhard te begroeten.

Nadat de crême calèche voor de ingang van het Stadhuis tot stilstand was gekomen en H. M. de Koningin en Prins Bernhard waren uitgestapt en de trappen hadden bestegen, werden zij door de onder-voorzitter der Staten, de heer R. J. Isa begroet, die vervolgens de overige leden van de Commissie van Ontvangst aan Hare Majesteit en Zijne Koninklijke Hoogheid voorstelde.

Voorafgegaan door tweemaal twee leden van de Commissie van Ontvangst begaven Hare Majesteit de Koningin, begeleid door de onder-voorzitter der Staten, en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, begeleid door het lid van de Commissie van Ontvangst, de heer Gerharts zich gevolgd door de leden van het Gevolg door de hall naar de ontvangstkamer, als hoedanigheid het kantoor van de Procureur Generaal diende.

Begroeting door Statenvoorzitter

Daar werden Hare Majesteit de Koningin en Prins Bernhard begroet door de Voorzitter van de Staten, de heer J. E. Yrausquin, die vervolgens de zich hier bevindende overige Statenleden aan de Koningin voorstelde.

Nadat de heer Yrausquin en laatstgenoemde leden der Staten zich naar de Statenzaal begeven hadden, begaven ook H. M. de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard zich derwaarts. De heer ondervoorzitter der Staten R. J. Isa begeleidde de Koningin, en het lid van de Commissie van Ontvangst, de heer Gerharts Z.K.H. Prins Bernhard naar hun zetel op het aangebrachte verhoog. Zodra H.M. de Koningin en Prins Bernhard op hun zetels hadden plaats genomen, namen de zich reeds in de Statenzaal bevindende leden van het gevolg ter rechter en linker zijde van hen plaats. Z. Exc. Gouverneur Struycken zat rechts van Hare Majesteit tussen Jonkvrouwe Roëll en Z. Exc. Minister Kernkamp.

De Voorzitter der Staten richtte zich vervolgens met de volgende toespraak tot Hare Majesteit de Koningin:

Eén in bewondering voor Huis van Oranje

Majesteit, Koninklijke Hoogheid,

Bij het vernemen van de heugelijke tijding, dat het Uwer Majesteit en Uwer Koninklijke Hoogheid behaagd heeft dit Rijksdeel met een bezoek te vereren, heeft de grote vreugde de bevolking der Nederlandse Antillen bevangen; een vreugde, welk zich niet in woorden laat uitdrukken omdat zij diep uit het hart voortspruit. Mijn woorden zijn daarom slechts een poging tot een bescheiden vertolking daarvan.

Sinds maanden bereidt de gehele bevolking der Nederlandse Antillen zich voor op deze heugelijke gebeurtenis, want hoe verdeeld deze bevolking anderszins ook moge zijn, zij is steeds één in haar bewondering voor en haar aanhankelijkheid aan het beminde Huis van Oranje. Dit kan ook niet anders, want het Huis van Oranje heeft zich altijd het lot zijner volkeren, welke het met liefde en toewijding regeerde, aangetrokken.

Nog vers in het geheugen

Nog vers ligt in ons geheugen het bezoek van Uwe Majesteit in 1944 als Prinses en van Z.K.H. Prins Bernhard in 1943, 1951, en 1953. Niettemin is altijd in het hart van de Antilliaanse bevolking de hoop blijven leven, dat zij toch eens het grote voorrecht zou mogen smaken om haar Regerende Vorstin in persoon te begroeten en haar trouw aan Het Huis van Oranje te betuigen. Deze hoop is wel op zeer tastbare wijze tot uitdrukking gebracht in de motie, welke in de vergadering van dit college op 14 Februari 1952 met algemene stemmen is aangenomen en waarin Uwe Majesteit uitgenodigd werd Haar bezoek aan de Verenigde Staten van Noord Amerika uit te strekken tot de Antilliaanse delen van het Koninkrijk.

Met gouden letters

Thans wordt deze hoop vervuld en dit bezoek, dat in de geschiedenis het eerste is van een Regerende Vorstin van het beminde Huis van Oranje aan dit deel van het Koninkrijk, zal met gouden letters in de annalen onzer eilanden geschreven worden. Onze gedachten gaan ook uit naar onze geëerbiedigde en beminde Prinses Wilhelmina, die in de donkerste dagen van ons Koninkrijk de traditie en de naam van het doorluchtige Huis van Oranje hoog heeft gehouden en ons het bezielende voorbeeld gaf, dat het recht altijd zegeviert, toen Hare Koninklijke Hoogheid in December 1942 vanuit Londen Hare beroemd geworden toespraak tot

(Vervolg op pag. 6)

H. M. de Koningin en Prins Bernhard (deze laatste in groottenue generaal luchtmacht) op het punt de trap van het Stadhuis te bestijgen.

„Goed, Hoogheid, maar dan exclusief voor de Amigoe!"

Een aardig incident heeft zich gisteren voorgedaan na afloop van de aanbieding van het Nationaal Geschenk aan H. M. de Koningin. Prins Bernhard wendde zich plotseling tot de verzamelde journalisten en vroeg wie van hen de „Amigoe di Curacao" vertegenwoordigde. Toen onze verslaggever zich meldde, zeide hij hem lachend, dat hij het niet helemaal eens was met de inhoud van een exclusief voor de „Amigoe" geschreven verslag van de reis van de Prins naar Suriname in 1950. De „Amigoe"-correspondent in Nederland, die dit verhaal schreef en indertijd deze reis als enige journalist meemaakte, vertelde, zoals onze lezers zich zullen herinneren, hoe hij door tussenkomst van de Prins een plaats in het vliegtuig gekregen had en zodoende getuige kon zijn van diens aankomst op Zanderij. Hoe ..tens de Prins de laatste tijd alle publicaties in ons blad gevolgd heeft, en welk een goed geheugen hij heeft, blijkt wel uit het feit, dat hij zich zonder mankeren de datum kon herinneren van het nummer van de „Amigoe" waarin de bedoelde publicatie verschenen is.

„Ik zal u wel eens vertellen, hoe het precies gegaan is," zei hij lachend.

Waarop onze man prompt antwoordde: „Goed, Hoogheid! maar dan: exclusief voor de Amigoe!" Hetgeen een collegiaal lachje aan de aanwezige collega's ontlokte!

Op Marie Pompoen hield de heer Schobaar van de Buurtvereniging Luis Brion namens de gezamenlijke buurten Marie Pompoen, Steenrijk en Cher Asile een toespraak. Deze werd aandachtig door de Vorstin en de Prins aanhoord. Een grote schare van belangstellenden was om de auto gegroepeerd.

Vele blijken van liefde en aanhankelijkheid

BEVOLKING betuigt liefde voor Vorstin tijdens rondrit door Willemstad

(van onze verslaggever)

Willemstad. — Na de grandioze en enthousiaste intocht van de Koningin in Willemstad, en de indrukwekkende plechtigheid in de Staten der Nederlandse Antillen, heeft de Vorstin een rondrit door Willemstad gemaakt. Deze rondrit leverde weer eens ten overvloede het bewijs dat de Curaçaose bevolking zeer verheugd en enthousiast is over het Koninklijk bezoek. Want overal stonden langs de weg juchende en met vlaggen zwaaiende mensen die hun blijdschap niet onder stoelen of banken staken. Het is een manifestatie geworden van liefde der bevolking voor het Vorstenhuis.

De rit ging eerst naar het Hendrikplein waar bloemen werden aangeboden. Vervolgens naar de Grebbelinieweg, waar eveneens een ruiker aan de Koningin werd aangeboden. Dit herhaalde zich op Marie Pompoen, voor Club Curaçao, op het Bolivarplein, bij het St Elisabeth Gasthuis, bij de Ambachtschool, het Sanatorium, het Zeemanshuis van het Leger des Heils en dat van het Apostolaat ter Zee, en tenslotte op het Brionplein. De rondrit had op vele plaatsen groepen van mensen op de been gebracht, die uitgelaten met vlaggetjes stonden te wuiven en spontaan uitriepen „Biba nos Reina"!

Onze redacteur is getuige geweest van de verschillende gebeurtenissen op de stopplaatsen, dank zij de voortreffelijke medewerking van de politie en het Gouvernement. Op Marie Pompoen was het de kleine Delia Sillie, die aan Hare Majesteit een prachtige ruiker mocht aanbieden. Een weinig bedeesd, doch ook weer trots omdat aan haar de eer te beurt viel, het blijk van aanhankelijkheid van de buurten Marie Pompoen, Steenrijk en Cher Asile aan de Koningin te mogen overhandigen, reikte zij de mooie bloemen over. Hare Majesteit gaf de kleine Delia een hand en bedankte haar.

Ook voor Club Curaçao was een grote groep kinderen en groten samengetrokken. De C.S.C.-koningin mocht aan de echte Koningin een ruiker ten geschenke geven in naam van Club Curaçao.

Voor het St Elisabeth Gasthuis waren alle Sceurs, verpleegsters en het andere personeel van het ziekenhuis netjes opgesteld om de Koningin te ontvangen. Pater Rector werd aan Koningin Juliana voorgesteld en Hare Majesteit onderhield zich even met hem, daarbij belangstellend informerend naar het een en ander. Onder luid gejuich en gewuif vertrokken de auto's weer.

Ook het Sanatorium zorgde voor een goede ontvangst van Hare Majesteit. Hier waren eveneens kinderen samengetrokken om van de tocht van de Koningin door Otrabanda getuige te zijn. Hier waren het vier kleintjes, die een prachtige bloem in een plastic doosje aanboden.

De rondrit heeft ongetwijfeld niet alleen op de bevolking indruk gemaakt, doch eveneens op Hare Majesteit en de Prins zelf.

GERHARTS-PHILIP WINNEN CAPRILES CUP

W'stad. — Gistermiddag werd de finale gemengd heren verspeeld om de David Capriles cup op de banen te Mundo Nobo tussen Heinz/Flores en Gerharts/Philip. Het spel had niet die vaart wat wij gewoon zijn te zien en de enkele spannende ogenblikken hebben het publiek toch niet kunnen tevreden stellen. Het scheen alsof Gerharts/Philip geen moeite deden, aangezien zij toch zouden winnen. Daarentegen deden Flores/Heinz hun best om de eer te redden, doch dit mocht niet baten.

Het is een sportieve wedstrijd geweest en Gerharts/Philip wonnen met 7-5, 7-5 en 6-3. Hierna nam de heer I. Kion het woord en met een paar welgekozen woorden reikte hij de mooie cup uit aan het winnende team.

Willemstad. — Het Hollands Handelshuis heeft een wandbord in schotelvorm in de handel gebracht ter herinnering aan het bezoek van de Koningin en Prins Bernhard aan de Ned. Antillen. Het is een bord gemaakt bij Goedewaagen, een bekende firma in Gouda, Nederland. De tekst luidt: Ter Herinnering aan Het Koninklijk Bezoek.

Het heeft een rand in de rood-wit-blauw-kleuren. Drie wapenschilden en een oud zeil-oorlogsschip zijn in het midden afgebeeld.

Helsinki. — Een onafhankelijk Fins dagblad meldde dat Finse krijgsgevangenen en burgers nog in Russische gevangenschap zullen terugkeren als de repatriëring van Duitsers voltooid is. Het Finse ministerie van buitenlandse zaken wilde geen commentaar geven.

Historisch moment voor Curacao

Prins Bernhard legt eerste steen voor Biologisch Instituut

Willemstad. — Na het defilé van hedenochtend op de Nieuwe Havenweg, welke werd voorafgegaan door de onthulling van het Monument op de Rotonde, vertrok Prins Bernhard naar Piscaderabaai waar hij de eerste steen zou leggen voor het Marien Biologisch Instituut. Inmiddels ging Hare Majesteit Koningin Juliana naar het Peter Stuyvesant College waar de kinderen van Curaçao haar een zanghulde zouden brengen.

De steenlegging op Piscaderabaai dreigde eerst letterlijk en figuurlijk in het water te vallen door een fiks buitje dat viel een tien minuten voor de aankomst van de Koninklijke gast. Echter, toen het moment naderde dat de Prins op Piscaderabaai zou arriveren, stopte de regen en de plechtigheden verliepen volgens plan.

De Gedeputeerde Kwiers hield na de aankomst van Prins Bernhard een rede, op welke wij morgen hopen terug te komen. Met vaardige hand en met kennis van zaken metselde de Prins vervolgens de steen met een verzilverd stoffeltje op zijn plaats. De steen, het cement en de gereedschappen werden door een kruiwagen, getrokken door een aantal kinderen met een oranjelint, naar de plaats van bestemming gereden.

Na de steenlegging bood Gedeputeerde Kwiers een prachtige schelp aan, die de Prins zoals hij zeide nog niet was tegengekomen onder water. De Prins was dan ook erg verheugd met dit geschenk maar zeide toch te hopen dat indien hij nog eens gaat duiken, er niet uitgehaald diende te worden, hiermede doelend op het incident van zijn vorige bezoek toen de Prins met zijn zuurstofapparaat moeilijkheden kreeg.

De Gedeputeerde verzocht de Prins verder het Beschermheerschap van het Instituut op zich te nemen hetgeen de Prins aannam.

Vervolgens ging het gezelschap, waarbij zich vele persoonlijkheden bevonden uit de Cepim-gemeenschap naar het Paviljoen op de baai waar een heerlijke dronk werd genoten, terwijl Dr Zaneveld de Prins en het gezelschap in het kort een uitleg gaf over het doel van het Biologisch Instituut.

De heer Hans Hermans bood de Prins namens de schrijver het boek „Caraibisch steekspel" aan.

De Prins onderhield zich nog even zeer ongedwongen met de heer Hakkenberg van Gaasbeek en Frederik Fischer, de makers van het boek.

United Nations Day door de Rotary herdacht

Oranjestad. — Gisteravond werd in het Hotel Strand door de Rotary Club Aruba op plechtige wijze het tienjarig bestaan van de Verenigde Naties herdacht. Als speciale gast was naast voorzitter Switzer gezeten mevr. Regina Madariaga—Croes en als gastspreker trad op de heer Eduardo Gomez Duran, consul van Colombia.

De heer Porfilio Croes als wnd Gezaghebber, alsmede de gedeputeerden E. Petrona en J. Maduro zaten mede aan de hoofdtafel. Verder zagen wij het Corps Consulair ruim vertegenwoordigd en verscheidene andere gasten. In totaal waren er 52 mensen aanwezig.

De voorzitter Switzer bracht een toast uit op H.M. de Koningin en mevr. Madariaga op Z.K.H. de Prins der Nederlanden. Ook werd nog een toast uitgebracht op president Eisenhower en de Rotarians.

De heer Switzer sprak over Rotary International en de connecties met de United Nations. Het principe was gelijk, nl. in vrede leven met de gehele wereld. De grondbeginselen van Rotary waren in overeenstemming met het Atlantisch Handvest en er was een boek uitgegeven „From here on", dat momenteel door de gehele wereld verspreid werd.

Gastspreker **Gomez Duran** memoreerde uitvoerig de geschiedenis van de Verenigde Naties, het ontstaan en de ontwikkeling, de laatste perioden van de wereldoorlog en de eerste atoombom en uiteindelijk de oprichting van de Verenigde Naties.

De heer **Godfried Eman** was de derde en laatste spreker, die inging op het werk van Rotary en de toenadering der volkeren.

Aan het einde van de avond werd een film vertoond over het instituut van de Verenigde Naties en het werk, dat binnen de muren van het imposante gebouw te New York wordt gedaan, waar getracht wordt oorlog te voorkomen en de oorzaken van de oorlogen weg te nemen. Vriendschap en begrip zijn er de hoofdmotieven en zo is ook Rotary International.

Een voortreffelijk diner was de aanwezigen aangeboden, hetgeen er niet weinig toe leidde de grote vriendenschare in een aangename stemming te brengen. Ook de bediening tijdens dit diner — dit is een speciale vermelding waard — werd op uitstekende wijze gedirigeerd.

Lahore. — Meer dan een kwart millioen mensen in het gebied van Multan (Pakistan) zijn door het water geisoleerd. In het Zuiden van de Pendsjaab staan meer dan 250 dorpen onder water en lopen meer gevaar te worden overstroomd.

Bijzondere gebedsdienst in de Synagoge

Willemstad. — In verband met het komend bezoek van H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard werd in de Synagoge der Nederl.Portug.Isr. Gemeente „Mikvé Israël" Zaterdagochtend een bizondere Gebedsdienst gehouden.

In zijn prediktie legde de Rabbijn de nadruk op de betekenis van deze grootse gebeurtenis, terwijl hij in het bizonder uitweidde over de warme belangstelling, welke onze Koningin steeds toont voor het maatschappelijk en geestelijk welzijn van de opgroeiende jeugd. Ook bracht de Voorganger in herinnering, dat bij tal van gelegenheden in het verleden gebleken is, hoe sterk de banden zijn, die het Huis van Oranje, Nederland, Curaçao en zijn Gemeente tezamen binden.

Nadat de Voorzitter van het Kerkbestuur, de Heer Mordy S.L. Maduro de deuren van de H. Arke geopend had, sprak de Rabbijn een speciaal gebed uit, waarin Hij Gods zegen over het Koninklijk Paar afsmeekte en voor een voorspoedige reis en behouden aankomst bad.

Het Comité Huldiging Frater Canutus

betuigt langs deze weg zijn dank aan allen die door hun belangstelling of op een of andere wijze er toe hebben bijgedragen de Eerwaarde Jubilaris ter gelegenheid van zijn gouden professiefeest op een hem waardige wijze te huldigen.

De Regering van de Nederlandse Antillen heeft het genoegen U uit te nodigen voor de Openbare Gala receptie ter gelegenheid van het bezoek van

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN

en

ZIJNE KONINKLIJKE HOOGHEID DE PRINS DER NEDERLANDEN

aan de Nederlandse Antillen.

De receptie zal worden gehouden in het Fort Amsterdam op Donderdag 20 October 1955 van 21.00 - 23.00 uur.

Avondkleding. (Heren: witte smoking)
Eventuele onderscheidingstekenen wordt men verzocht alsdan te dragen bij voorkeur in de grote modeluitvoering.

Toegang tot het Fort Amsterdam via het Wilhelminaplein (naast het Politiebureau vanaf 20.00 uur. Om 20.45 uur wordt de toegang naar het Fort Amsterdam gesloten).

DE TRIUMFALE INTOCHT van het Koninklijk Paar in de crême calèche

(van onze redacteur)

Willemstad. — Slechts een zeer klein gezelschap is getuige geweest van het ontroerende moment, dat H.M. de Koning'n en de Prins der Nederlanden de eerste stap op Antilliaanse bodem deden. Toen het Koninklijk Paar gistermorgen om half negen de staatsietrap van de kruiser „De Ruyter" afdaalde, bevonden zich ter plaatse slechts enkele Antilliaanse hoogwaardigheidsbekleders en een groep Nederlandse, Venezolaanse, Amerikaanse en Curaçaose journalisten. De zon lag achter de wolken schuil. Het maakte het gebeuren tussen de kolossale flank van de hoog oprijzende „De Ruyter" en de muur van de havenloods nog intiemer. De eerste stap der Koningin op het eerste eiland der zes Nederlandse Antillen die zij gaat bezoeken, vormde eigenlijk het ogenblik waarnaar de Rijksdelen Overzee in de voorbije maanden van gespannen verwachting hebben uitgekeken. De Koningin, niet alleen met haar stem door de radio, of met haar afbeelding in krant of tijdschrift, doch in eigen persoon te midden van haar Rijksgenoten overzee.

Vriendelijke Koningin onder alleraardigste pergola wuift juichende menigte toe

Doch buiten de haven stonden de duizenden aaneengerijd tot in het hart van de stad. En langs hen zou de ontroering van dit eerste ogenblik zich voortplanten tot in de harten van allen, die liefde voor het Huis van Oranje toedragen. Buiten stond het volk der Antillen, wachtend op de feestelijke intocht, die voor het eerst in hun leven een staatshoofd op Curaçaose bodem voorbij zou laten gaan. En zo werd Koningin Juliana's triomfale intocht in de Antilliaanse hoofdstad eigenlijk één grote vervulling van de belofte, die zij na de bevestiging en afkondiging van het Statuut deed, om enkele weken onder haar Rijksgenoten Overzee te willen zijn.

Koningin en Prins op hun rondrit door het stadsdistrict.

Reeds om half acht verscheen Hr Ms kruiser „De Ruyter" met de koninklijke vlag in top in de monding van de Annabaai. Velen hadden de oorlogsbodem met de Koninklijke Gasten aan boord niet zo vroeg verwacht, hoewel de 35 saluutschoten, die de saluutbatterij op de muur van het Waterfort had afgegeven, op de nadering van het schip duidde.

Desondanks omzoomden duizenden en duizenden reeds de boorden van de Annabaai. Zelfs op het uitstekende gedeelte van het Riffort was het zwart van de mensen.

Toen de kruiser, gevolgd door een groot aantal kleine gepavoiseerde vaartuigen, die deze tegemoet gevaren was, tussen Gouvernementshuis en Otrabanda-oever voorbij gleed, barstten de eerste toejuichingen los, die toenamen en zich voortplantten, toen aan stuurboord van het schip en daarna aan bakboord, H.M. de Koningin en Prins Bernhard zichtbaar werden.

Een divisie vliegtuigen van de Koninklijke Marine, die het oorlogsschip was tegemoet gevlogen, bleef boven de stad cirkelen en maakte daarna wijdere bogen boven het gehele eiland.

Inmiddels was in de Nieuwe Haven alles gereed voor de ontvangst. Te ongeveer acht uur lag de trotse oorlogsbodem aan de kade en werden de eerste voorbereidselen voor het aan land gaan der Koninklijke Gasten en hun Gevolg getroffen. De staatsietrap werd neergelaten en van een loper voorzien. De Erewacht onder commando van kapitein Middelhoff stond aangetreden.

Prins Bernhard was de eerste die zich, vergezeld van zijn adjudant op het achterdek liet zien. Later begaf de gezagvoerder van het schip, kapt. ter Zee A. H. J. van der Schatte Olivier zich naar de staatsietrap, teneinde aldaar afscheid van H.M. de Koningin en Prins Bernhard te nemen.

Tegen half negen begaven H.M. de Koningin en Prins Bernhard, welke laatste het admiraalsuniform droeg, zich uit hun particuliere appartementen naar de staatsietrap. Zij drukten de gezagvoerder de hand, die daarna het „mutsen af" commandeerde en een driewerf „Hoezee" op de Koningin aanhief.

Zodra Hare Majesteit — die gekleed was in een witte zijden japon met wit-zwart cachemire patroon, gegarneerd met een pauwblauwe strik als ceintuur, waarbij blauwe accessoires en een zwarte kleine hoed — gevolgd door de leden van haar Gevolg, de staatsietrap was afgedaald, speelde de Marine-fanfare onder leiding van adjudant Bruul het Wilhelmus en werd de koninklijke vlag aan de voorste mast van „De Ruyter" gestreken. Op dat zelfde ogenblik ging hij boven het Gouvernementshuis omhoog.

Z. Exc. Gouverneur trad vervolgens naar voren om Koningin en Prins te begroeten, hetgeen op gelijke wijze geschiedde door Minister-President Jonckheer, Gezaghebber Gorsira en Commandeur Bos.

De Koningin inspecteerde vervolgens de Erewacht onder commando van kapitein Middelhoff, terwijl de Mariniers-fanfare marsmuziek ten gehore bracht.

Nadat de twaalfjarige Signid Sprock Hare Majesteit bloemen had aangeboden, werden de ongeveer 125 leden van de Commissie van Ontvangst aan de Koningin voorgesteld. De Gezaghebber leidde de Koninklijke Gasten tenslotte langs de buiten het hoofdgebouw opgestelde geüniformeerde groepen van het Rode Kruis, de Padvinderij, Jonge Wacht en E.H.B.O.

Daar men iets op het tijdschema vooruit was, moest het Hoge Gezelschap enige tijd wachten op de aankomst van de crême calèche.

Intocht

Toen deze gearriveerd was en het Koninklijk Paar daarin had plaats genomen, formeerde zich een kleine stoet, welke zich weldra in beweging zette.

Voorop reden twee motorrijders van de politie. Daarachter een auto met de Procureur Generaal, mr Ellis; de Hoofdcommissaris van Politie, de heer Van 't Hof; en de Commissaris van Politie, de heer Botterweg. Vervolgens de crême calèche, bespannen met zes van den zadel bereden paarden, voorafgegaan door twee ruiters en gevolgd door twee ruiters op schimmels. In de volgauto's namen behalve leden van het Gevolg van Koningin en Prins nog plaats Z. Exc. de Gouverneur, Min.-President Jonckheer, de voorzitter van de Staten J. E. Yrausquin, Minister Kernkamp, de vice-voorzitter van de Raad van Advies, dr W. Ch. de la Try Ellis en Gezaghebber Gorsira.

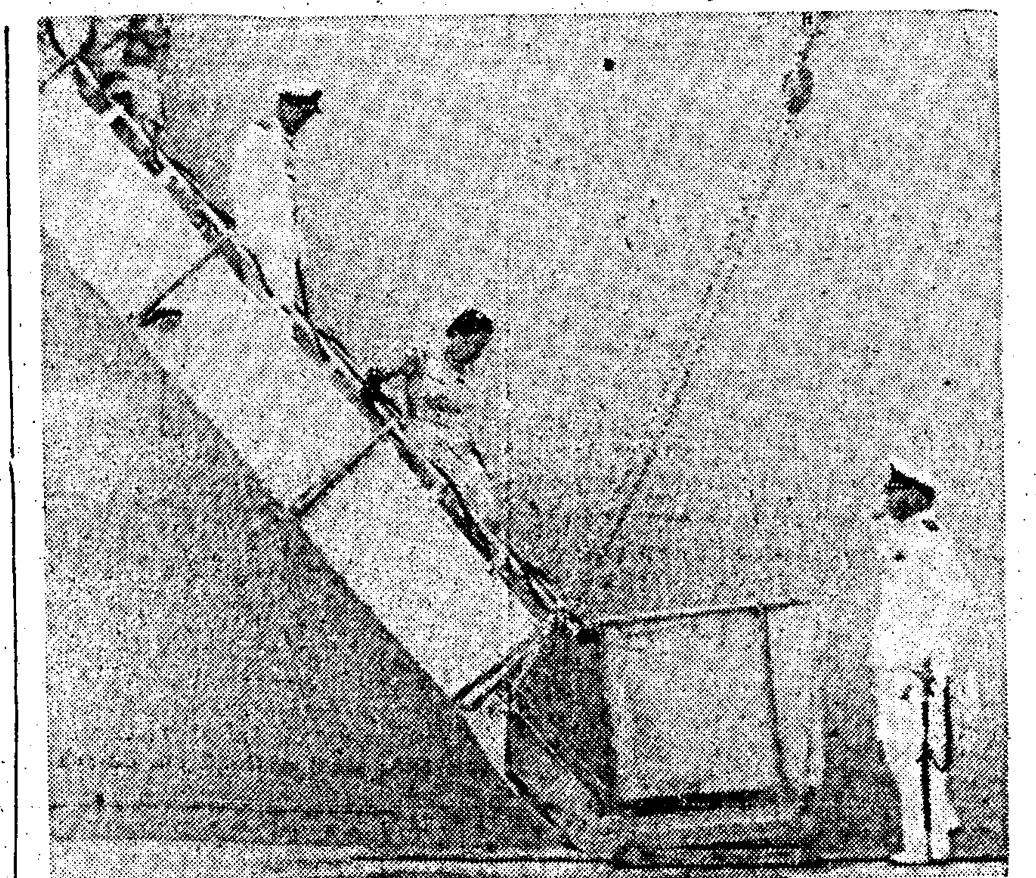
Langs de gehele weg, die de stoet volgde via Fokkerweg, Nieuwe Pareraweg, Salinja, Berg Altena, Julianaplein, Concordiastraat, Abraham de Veerstraat, De Ruyterkade, Handelskade, stond het publiek, hier en daar rijen dik, en bracht Koningin en Prins ovatie op ovatie.

Brug dobberde met zware last

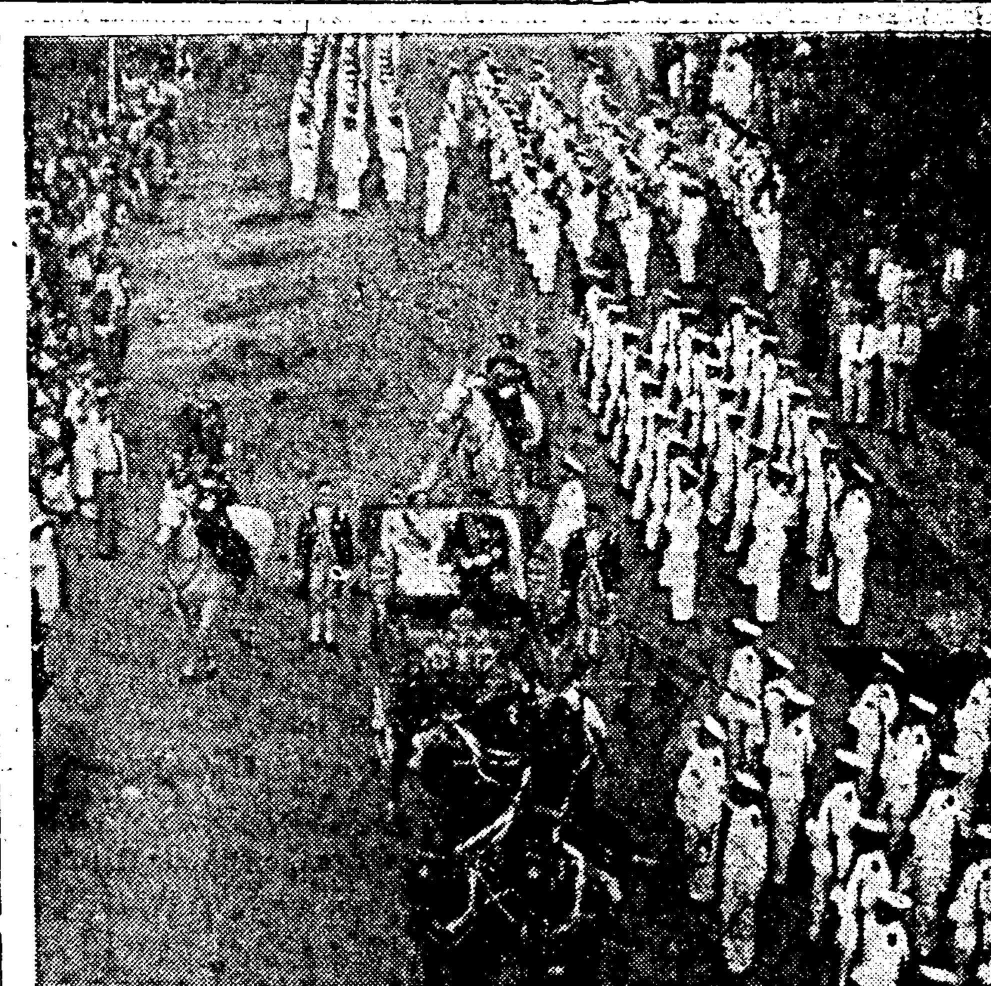
Op het Gouvernementsplein aangekomen, begaven Koningin en Prins zich via het Gouvernementshuis naar het uiterste punt van de Fortmuur, waar een alleraardigste pergola was opgetrokken met veel oranje anjers uitgedost. Hieronder nam het gezelschap plaats om een eerste hulde der bevolking in ontvangst te nemen.

Op de betrekkelijk kleine ruimte, van de hoek Breedestraat, Handelskade, Gouvernementsplein dromde een enorme menigte samen, die nog aangroeide toen ook zeer velen, die van Otrabanda kwamen, zich op de brug posteerden. Het had er voor de buitenstaander een ogenblik de schijn van, dat de pontons de zware last van zoveel honderden mensen niet zouden kunnen dragen. Maar de brug was voor zijn taak berekend en velen konden op deze wijze de zanghulde der Verenigde Curaçaose Zangkoren onder leiding van Rudolf Boskaljon volgen. Deze koren, begeleid als zij werden door het Curaçaos Philharmonisch Orkest, zongen het Wilhelmus en de Welkoms-cantate voor koor en orkest getoonzet door Rudolf Boskaljon op woorden van Chris Engels. Een zeer goede uitvoering, die echter niet geheel tot haar recht kwam, omdat het volume niet toereikend was voor de te grote ruimte.

Tenslotte had een klein defilé van schoolkinderen plaats, waaraan de Harmonie van Scherpenheuvel zijn medewerking verleende.

H.M. Koningin Juliana en Prins Bernhard dalen de staatsietrap van de kruiser „De Ruyter" af.

H.M. de Koningin en Prins Bernhard in de crême calèche bij hun vertrek van de Staten.

H.M. de Koningin en Prins Bernhard begeven zich na de inspectie van de Erewacht op de kade van de Nieuwe Haven naar de Commissie van Ontvangst, die ter zijde stond opgesteld.

Overvloed van copy

Wij hebben van alle zijden veel waardering mogen ondervinden voor de speciale editie van ons blad van Maandag jl., dat speciaal gewijd was aan het grootste bezoek van onze Vorstin en de Prins der Nederlanden aan ons eiland.

Door plaatsgebrek zijn Maandag evenwel vele berichten blijven overstaan, welke hier — zij het summier — in deze editie zijn opgenomen.

De Botica affaire

Willemstad. — Maandag deed het Hof uitspraak in de zaak tegen J.S. en N. In eerste instantie waren zij veroordeeld tot resp. 10 maanden en 1 jaar. In Hoger Beroep eiste de A.G. dezelfde straffen als in eerste instantie gewezen, zijnde 2 1/2 en 3 jaar. Het vonnis luidde voor N. 12 maanden en voor S. 16 maanden met aftrek.

K.L.M. rondvluchten waren een succes

Hato. — Maandagavond startte het eerste vliegtuig met genoden, waaronder leden van de buitenlandse pers, voor een locale vlucht boven Willemstad teneinde de feest-illuminaties nu eens vanuit een ander en hoger standpunt te bezien.

Dat er voor deze soort serie-vluchten warme belangstelling bleek te bestaan, was duidelijk te merken aan de reacties van de luchtfeestelingen en aan de enorme toeloop van gegadigden, die van deze unieke KLM-service gebruik wensten te maken. Hierdoor moest het aantal vluchten worden uitgebreid.

Het schouwspel om vanuit de hoogte neer te blikken op de kostbare feest-illuminatie van Willemstad-Lichtstad is werkelijk feëriek te noemen.

„Koninklijk avontuur"

Londen. — De Britse filmcensuur heeft, zonder opgave van redenen, gelast een aantal scenes uit te knippen uit de Zweedse film „Koninklijk avontuur", die kennelijk geïnspireerd is op de geruchten over prinses Margaret en kolonel Townsend.

Oranjestad. — Door de heer Bob Steele werd op de gisteravond in het Hotel Strand gehouden bijeenkomst van de Rotary Club medegedeeld, dat de volgende week een speciale meeting gehouden zou worden in verband met een bezoek, dat de vice-president van de Tampa Rotary Club (Florida) aan Aruba zal brengen.

Er was een idyllische pergola gebouwd op de hoek van de Fortmuur. En daaronder namen Koningin en Prins plaats om te luisteren naar de zanghulde van de Verenigde Curaçaose Koren onder leiding van Rudolf Boskaljon, en het defilé der kinderen gade te slaan.

Gesprek met Opperceremoniemeester

MEESTE zorgen worden door Antillen en Suriname gedragen

(Van onze correspondent in Nederland)

Zaterdag 29 October zal ongetwijfeld een van de interessantste belevenissen worden voor de Koningin en de Prins tijdens hun bezoek aan Suriname. In het draaiboek voor dit bezoek, dat op het bureau van de Opperceremoniemeester van het Hof, vice-admiraal Rost van Tonningen ligt, staat de route aangegeven: per draisine van Zanderij naar Kabel; per korjaal over de Surinamerivier naar Koffiekan en Brokopondo; bezoek aan enkele bosnegerdorpen. Maar een draaiboek gaat niet verder dan het aangeven van namen en tijdschemas. Het zwijgt over de festiviteiten. Het laat alles omtrent dansi-dansi-feesten in Afrikaanse stijl, het schieten met oude snaphanen bij nadering van de Koninklijke stoet over de stille rivier, aan de fantasie over. Het vermeldt evenmin iets omtrent dat andere hoogtepunt tijdens het bezoek: de landing op het eilandje Saba, het kleinste van de Nederlandse Antillen, dat zelfs geen haven of natuurlijke baai bezit waar men de Koninklijke bezoekers veilig aan land kan zetten. Toch is ook Saba in het program opgenomen en alleen een opperceremoniemeester als de admiraal, die weet wat een tocht met een sloep in de branding kan betekenen, beseft wat hier tussen de regels van het draaiboek moet worden gelezen

De rustige sfeer in het gedeelte van het paleis aan het Noordeinde, waar vice-admiraal Rost van Tonningen zijn werk verricht, verraadt niets van al die grote en kleine zorgen, die aan de voorbereidingen van een dergelijke reis vastzitten. Het bureau is bijna leeg. Het bevat nog slechts een koker met de landkaarten voor de tocht, de beide draaiboeken — een voor Suriname en eén voor de Antillen — en wat correspondentie. De grote slag is achter de rug. Alles is op de Antillen en in Suriname zelf zoveel mogelijk tot in de kleinste details geregeld.

De plannen, die al vele maanden geleden door de Gouverneurs van de beide rijksdelen aan de Koningin ter goedkeuring zijn voorgelegd, hebben weinig verandering ondergaan. Men heeft hier en daar iets geschrapt, omdat zo'n program altijd de neiging vertoont wat overladen te worden. Daarna is de opperceremoniemeester aan het werk gegaan. Hij heeft besprekingen gevoerd met Minister Kernkamp van Overzeese Rijksdelen en zijn naaste medewerkers, met de gevolmachtigde ministers van Suriname en de Nederlandse Antillen, met vervoers- en vele andere instanties. De eerste stalmeester, majoor Bisschoff van Heemskerck, heeft het vervoer geregeld van de paarden en de calèche.

De admiraal heeft zich met de Marine verstaan en kapitein ter zee van der Schatte Olivier gevraagd met de kruiser De Ruyter de gehele route langs te varen en overal contact met de plaatselijke autoriteiten op te nemen. De commandant heeft deze taak volbracht en ook daarover zijn bevredigende rapporten binnengekomen.

De heer Rost van Tonningen, die in 1889 te Willem I bij Semarang is geboren, heeft een groot deel van zijn leven bij de Marine gediend en de hoogste rangen bereikt. In tegenstelling tot de West kent hij wel Indonesië door een negenjarige dienstperiode voor 1930 en een tweejarige na 1936. De admiraal is bovendien een van de oude getrouwen in dienst van ons vorstenhuis. In 1930 werd hij adjudant van Koningin Wilhelmina wat hij tot 1936 bleef. In Ned. Indië werd hij daarna chef van de staf van het Eskader. Twee jaar later kwam hij naar Amsterdam als commandant van de Maritieme Middelen. Onder de oorlog was hij krijgsgevangene en kwam reeds in 1946 weer in actieve dienst als schout-bij-nacht tit.

Hij werd tevens eerste adjudant van H.M. de Koningin en chef van het Militaire Huis. Twee jaar later werd hij bevorderd tot vice-admiraal en adjudant-generaal van Koningin Juliana. Hij nam in 1954 afscheid als Chef van het Militaire Huis omdat hij de pensioengerechtigde leeftijd bereikt had, maar kwam spoedig daarna terug, ditmaal als Opperceremoniemeester, een van de belangrijkste functies aan het Hof, ditmaal in de civiele sector. En sindsdien ziet men zijn lange rijzige gestalte, maar vooral ook zijn organisatorisch vermogen, zijn beminnelijkheid en zijn rustig en scherp oordeel maken vice-admiraal Rost van Tonningen bij uitstek geschikt voor deze functie. Een opperceremoniemeester heeft de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor het nauwkeurig nakomen van het protocol, een zaak die vooral bij staatsiebezoeken van het hoogste belang is.

Het bezoek aan de West bevat in dit opzicht een merkwaardigheid. Het is een binnenlands staatsiebezoek. Maar dat is een tegenspraak van begrippen, want van een staatsiebezoek kan alleen sprake zijn wanneer een regerend vorst het buitenland bezoekt. Toch is in dit geval de term juist, omdat de nieuwe rechtsorde, die door het Statuut voor het Koninkrijk is geschapen, dat mogelijk maakt. De reis blijft binnen het gebied van het eigen Koninkrijk, maar zal toch een staatsiebezoek zijn, omdat wel degelijk andere landen bezocht worden.

Admiraal Rost van Tonningen is ervan overtuigd, dat ook in de verste uithoeken van het Koninkrijk, waar bosnegers ter verwelkoming de meest ongebruikelijke ceremoniën zullen verzinnen, alles volgens het vooropgezet plan zal kunnen verlopen, in de sfeer van eenvoud, die een kenmerk is voor het Nederlandse Hof. Hare Majesteit heeft te kennen gegeven, dat zij het op prijs zal stellen als de bevolking haar op dezelfde onbevangen en eenvoudige manier zal ontvangen als tijdens het bezoek dat zij als prinses onder de oorlog aan de beide rijksdelen in de West heeft gebracht. Ondanks de feesten, die in een bonte rij op het program staan, zal toch die eenvoud en hartelijkheid de hoofdtoon van het bezoek vormen.

De kruiser „De Ruyter" op het moment, dat deze de Annabaai binnenvaart.

FEESTVERLICHTING ONTSTOKEN

REGEN deed velen angstig naar omhoog kijken

Willemstad. — Maandagavond draaide de feestverlichting voor het eerst officieel proef. Toen de schemering week werden verschillende verlichtingen ontstoken en naarmate de tijd vorderde, volgden er meer illuminaties. De een nog fantasie rijker dan de andere. De Koningin Emmaburg spande in kleurenrijkdom en originele decoratie wel de kroon; doch ook West-End en andere gebouwen waren even zo vele monumenten te noemen van decoratieve illuminatiezin en flair.

De toeloop naar de stad was zó immens, dat het verkeer hopeloos in de knoop kwam te zitten. Vooral het splitsingspunt bij West-End-theater — Brionplein was zó overvoerd van wagens, dat er geen doorkomen heen was.

Verschrikt keken velen naar boven toen tegen half negen enkele druppels begonnen te vallen, die later aanzwollen tot een fikse regenbui, die helaas niet de koelte en frisheid bracht, die menigeen er van verwachtte.

Menigeen maakte zich kopzorgen over de vraag hoe het weer zich verder — en vooral voor de volgende dag — zou houden, doch gelukkig is alles nog best meegevallen. Want het machtige protocol, dat zelfs alle pietluttigheden tot in de finesses heeft geregeld, kan niet rekenen op het weer.

Zelden hebben wij zo veel amateurs met toestellen in alle merken en formaten in de binnenstad gezien om een en ander op de gevoelige plaat vast te leggen. Dat menigeen zijn belichtingstijd en zijn „hoe te belichten" afstemde op hetgeen „Foto Nieuws" van „El Globo" en een speciale uitgave van Foto Ideaal daaromtrent mededeelden, was merkbaar aan het grote aantal statieven, dat men onder aan de camera's bevestigd zag.

Lausanne. — In Lausanne wordt de vijfde Zwitserse postzegeltentoonstelling gehouden. Op meer dan 1300 bladen zullen Zwitserse en buitenlandse philatelisten hun verzameling tonen.

Ontvangst Koningin vervroegd

Willemstad. — De heer Th. Simoons, voorzitter van de J.P.F.-club, verzocht ons aan de leden mede te delen, dat de ontvangst van H.M. de Koningin op Donderdagmorgen met een half uur is vervroegd en dus is gesteld op 8.30 uur. De leden moeten op tijd aanwezig zijn.

Her verkeer

Oranjestad — Bij Tanki Flip reed een autobusje achter op een personenauto. De schade bedroeg ƒ 1500,—. De chauffeur van het autobusje bleek in kennelijke staat van dronkenschap te verkeren.

● Op de Weg naar Fontein werd gemeld, dat een pickup over de kop was geslagen. Het voertuig was eerst nog door een koraalmuur gereden. De pickup, welke een waarde van ƒ 800,— vertegenwoordigde, werd totaal vernield.

● Op Savaneta nabij de kerk, werd het 3-jarige meisje C.S. door een truck aangereden. De bestuurder verklaarde dat het kindje hard kwam aanhollen en tegen de linkerzijde van de truck liep. Door rechts uit te halen en krachtig remmen had hij nog getracht een aanrijding te voorkomen. Het meisje werd aan het been ernstig verwond en is naar het San Pedro Hospitaal overgebracht.

Koningin in Rifstadion middelpunt van aangrijpende manifestatie

Curacaose jeugd betuigt op grootse wijze haar liefde voor regerend vorstenhuis

(van onze redacteur)

Willemstad. — De feestelijke betoging en demonstratie van de Curacaose sport- en jeugd-verenigingen, welke gisteravond in aanwezigheid van Koningin Juliana en Prins Bernhard in het stampvolle Rifstadion werd gehouden, is een manifestatie van nationale eenheid en eerbied voor het Oranjehuis geworden, als Curacao nog niet heeft meegemaakt. Duizenden en duizenden mensen op de tribunes rondom het immense middenveld stemden een avond lang juichend en applaudiserend in met wat andere duizenden demonstreerden en manifesteerden. En allen tesamen waren één in hun uitingen van liefde en genegenheid voor Koningin en Prins, die in hun midden waren.

Koningin dankt staande voor ontvangen geschenken

De avond was er een sprekend voorbeeld van, hoe op Curaçao organisatie en improvisatie tesamen kunnen gaan. De organisatie deed niets te kort aan de spontaneïteit, en de improvisatie ging niet zo ver, dat deze een vlotte afwerking van het program in de weg stond. Er waren verschillende grootse en zelfs ontroerende momenten, die oorzaak waren, dat aller liefde en genegenheid telkens weer opnieuw uitgingen naar de zo innemende Vorstin, die het middelpunt was van deze stijlvolle en pakkende betoging.

De entree der vlaggendragers was al aanstonds een boeiend begin. In veertig gelederen schaarde de Curaçaose sportjeugd zich achter deze oranje en rood-wit-blauwe vlaggen. En de van gelid tot gelid variërende costuums deden denken aan een groot bloembollenveld. In breed gelid marcheerden al deze jongens en meisjes op naar de Koninklijke loge in het midden van de grote tribune, waar de Koningin tussen Prins Bernhard en Gezaghebber Gorsira had plaatsgenomen. De verrassing kwam, toen zij het „O schitterende kleuren van Nederlands vlag" hadden ingezet en voorover vallend het veld tot een immense rood-wit-blauwe vlag omtoverden.

Het defilé, dat daarna volgde, werd een machtige manifestatie van de Curaçaose jeugd. Voorafgegaan door een zeventien-tal ruiters van de Paardensportvereniging „Bernhard", een zestiental wielrenners, de harmonie van de oud-leerlingen van Scherpenheuvel, de E.H.B.O., de Sportkoningin Diana Flores met haar begeleidsters en het bestuur en de scheidsrechters van de C.V.B., volgden in een schier eindeloze stoet alle sportverenigingen van Curaçao, van groot tot klein, feestelijk uitgedost en hun vlaggen [illegible]end ten groet vóór de Koningin, [illegible] gebogen over dit boeiend en [illegible]renrijk schouwspel zich keer op keer door de heer Mordy Maduro liet inlichten, en niet moede werd telkens en telkens weer te applaudiseren voor iedere groep, die haar voorbijtrok.

En daarop volgden steelbands met hun strakke rythme en hun weemoedige muziek. Zo zullen Koningin en Prins het "In een blauw-geruite kiel" wel nooit hebben horen spelen! De Jonge Wacht maakte een zeer gedisciplineerde en prettige indruk. De tamboers behoorden tot de besten van de avond.

Natuurlijk liepen ook de andere nationaliteiten mee in de stoet. Portugezen, Surinamers en Chinezen om de voornaamsten te noemen. Vooral de beide laatsten muntten uit door originaliteit. Bij de Surinamers waren het de beroemde Kottomissies in haar kleurige gewaden, die de bewondering van het publiek wekten. In twee groepen trokken zij voorbij en dansten voor de Koningin.

De Chinezen hadden een zeer mooie groep. Zij droegen kostbare vaandels en vlaggen mee en voerden voor de Koningin een drakendans op. Prachtig werk, dat mee tot het beste van de hele betoging behoorde. Een grote op een baar meegedragen trom, en bekkens begeleidden de dansers.

Zeer suggestief was ook de opkomst der padvinders en verkenners die fakkels droegen. Fier marcheerde Tirso Sprockel in het defilé te midden van zijn jongens mee.

Een klein chinees jongetje en een chinees meisje met een mooie bouquet bloemen in de hand stapten hierna parmant naar de loge van de Koningin om de Landsvrouwe na een saluut en een charmante buiging met deze bloemen de hulde van de chinese gemeenschap aan te bieden. Zowel de Koningin als de Prins gaven de kleinen een hand.

En dit alleraardigst intermezzo vormde dan het begin van de ontroerende aanbieding van geschenken door een Curaçaos kind en vier Curaçaose vrouwen, die de uitgezochtste bloemen en vruchten van het eiland in rijk versierde korven op haar hoofd tot voor de zetel van de Koningin droegen en deze haar daarna aanboden. De Koningin was door deze hartelijke attentie zo aangedaan, dat zij enkele malen van haar stoel opstond om de schenksters de hand te drukken, en woorden van dank toe te voegen.

De Estrellas del Caribe en Lirico Antillano zorgden voor tumba's en Curaçaose walsen, en enkele aardig geklede paren onder leiding van mej. Thieme lieten zien, hoe men op Curaçao danst.

Hoe gemoedelijk het op deze avond overigens, ondanks de aanwezigheid van de Koningin, toeging, demonstreert wel het feit, dat een omroeper mededeelde, dat hij vernomen had, dat de particulier secretaris van Prins Bernhard, dr F. A. de Graaff jarig was en dat Lirico Antillano hem daarvoor een tumba zou aanbieden!

Trompettist Camelia blies tot besluit een taptoe.

Koningin en Gevolg vertrokken spoedig hierna door de hoofdpoort van het stadion naar het Gouvernementshuis. Zij waren aan het begin van de avond niet op deze wijze het stadion binnengekomen, doch hadden in hun auto gezeten een ronde langs de tribunes gemaakt, zodat alle aanwezigen de geliefde Vorstin opnieuw van nabij konden begroeten. Een geste, die buitengewoon op prijs is gesteld en niet weinig aan het welslagen van deze grootse betoging heeft bijgedragen!

Tijdens de grootse huldebetoging in het Rifstadion boden een chinees meisje en jongetje H.M. de Koningin bloemen aan. Achter de Koningin de heer Mordy Maduro. Geheel rechts (naast de koningin) Gezaghebber Gorsira.

PROCLAMATIE

VAN DE 18 DE OCTOBER 1955

Ingezetenen van de Nederlandse Antillen!

Het verheugt mijn echtgenoot en mij zeer heden in de hoofdstad van de Nederlandse Antillen voet aan wal te zetten en een tiental dagen in Uw midden te verkeren.

Sinds wij U onderscheidenlijk in 1942 en in 1944 voor de eerste maal bezochten, hebben zich in de wereld vele veranderingen ten goede voltrokken. Vrede is mogen terugkeren en allerwege is herstel ingetreden van de vele ernstige verwoestingen, welke de oorlog medegebracht.

Binnen ons Koninkrijk heeft de verhouding tussen Nederland en de Nederlandse Antillen en Suriname grondige wijziging ondergaan. In de gezamenlijk vrijwillig aanvaarde nieuwe rechtsorde werd het grondbeginsel van zelfstandige behartiging van eigen belangen der landen verankerd. Daarnaast werd als even gewichtig grondbeginsel erkend: gezamenlijk verbonden zijn tot verzorging van de gemeenschappelijke belangen en tot wederkerige bijstand.

Bij de aanvang van dit bezoek wil ik mijn vast vertrouwen uitspreken, dat de toekomst wederzijdse getrouwe naleving dezer grondbeginselen zal bevestigen. De saamhorigheid tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen zal daardoor nog aan diepte winnen, tot heil van het Koninkrijk der Nederlanden en van alle rijksgenoten.

JULIANA

Zo zag het volk van Curaçao zijn Koningin, door alle straten van Willemstad rondrijdend in haar staatsierijtuig en stralend van vreugde om zoveel welgemeende aanhankelijkheid.

Hartelijke aubade op het Fortplein

Koningin en Prins in de dansende kinderschare

Willemstad. — De zanghulde van de Curaçaose jeugd, waarmede de tweede dag werd ingezet, was zeker wel een der hoogtepunten van wat het programma nog te bieden geeft. Immers, de zanghulde door ruim 1500 leerlingen o.l.v. frater Fidelius gebracht aan de Koninklijke gasten, was niet alleen een ware manifestatie van oranjetrouw van de Curaçaose jeugd aan ons Vorstenhuis gepresenteerd; toen mevr. Struycken Hare Majesteit verzocht van het bordes naar het Fortplein af te dalen om deel te nemen aan een rondedans, was een der charmantste onderdelen van het programma een feit.

Toen toonde H. M. Koningin Juliana zich in haar ware grootsheid, want al te graag accepteerde zij het aanbod, om in het dansje „Bam bam pasa un rondo" in de kring te stappen en spontaan temidden van de met oranje sjerpen en strikken uitgedoste kinderen het spel mede te spelen. Hier toonde H.M. Koningin Juliana de taal van de jeugd te verstaan. Ook Prins Bernhard begaf zich in de kring om mee te doen aan dit spel der kleinen. Een dankbaar applaus golfde tegen de muren van het Fort op als een ware demonstratie van oranje trouw en aanhankelijkheid aan ons Vorstenhuis.

De Gouverneur deelde de vlaggen zwaaiende kinderen mede, dat H. M. Koningin zó getroffen was door deze spontane zanghulde, dat zij de jeugd twee dagen extra schoolvrij gaf, een geste waarover de jeugd Hare Majesteit niet in het onzekere liet over hun blijdschap.

Een jongen en meisje gaven H. M. Koningin na afloop van de zanghulde nog een presentje.

Na afloop van de aubade werd het programma voortgezet met de onthulling van het autonomie monument.

Gezaghebber Gorsira hield — nadat het Koninklijk paar verwelkomd was door de commissie van Ontvangst en op het ere-podium had plaats genomen — een indrukwekkende toespraak, welke op pag. 5 staat afgedrukt.

Tenslotte deelde Gezaghebber Gorsira mede, dat het Bestuurscollege besloten heeft de weg, waaraan het Autonomie monument gelegen was te dopen in „Rijkseenheidboulevard", een geste, die H.M. Koningin Juliana en de Prins der Nederlanden met waardering ontvingen.

Defilé

Hierna vond het defilé plaats der militaire troepen die op Curaçao zijn gelegerd alsmede door een eenheid van Hr Ms „de Ruyter". Inmiddels was de regen in een felle bui op de hoofden van de talrijke aanwezigen neergestreken. H.M. Koningin Juliana weigerde resoluut een snel aangeboden regenjas en paraplu, zij gaf er de voorkeur aan èn de onthulling van het Monument èn het defilé der troepen in de regen gade te slaan. Gelukkig werd het spoedig droog.

Koningin tot de jeugd

De tweede dag van het Koninklijk bezoek was trouwens geheel gewijd aan de jeugd, want het tweede hoogtepunt van deze ochtend was ongetwijfeld de toespraak, die H.M. Koningin Juliana heeft gehouden in het Stuyvesant college voor de leerlingen der scholen. In deze Koninklijke boodschap was de Koningin, zoals zij de mens schetste, onvervangbaar en geroepen tot een grootse taak.

In ongedwongen stijl trof zij een aandachtig luisterende schare scholieren, wist zij het juiste woord gevoelig in de harten van haar jeugdig auditorium te prenten.

[illegible] van de ruimte zullen wij Koningin Juliana's boodschap uitvoerig weergeven in onze editie van morgen.

Bij deze plechtigheid was Z.K.H. Prins Bernhard niet aanwezig, aangezien hij de eerste steenlegging verrichtte van het Marien Biologisch Station.

Na het gesproken woord van Hare Majesteit brachten honderden zangkelen o.l.v. J. Jochems Hare Majesteit een spontane zanghulde.

Na afloop van deze korte maar indrukwekkende plechtigheid onderhield H. M. Koningin Juliana zich even met de heer J. Jochems, waarna dit gedeelte weer ten einde liep.

Onder een baaierd van oranje-vlaggen en hartelijke ovaties begaf H. M. Koningin Juliana zich wuivend met haar gevolg naar de Hofauto om zich naar het Gouvernementshuis te begeven teneinde daar de Kerkelijke autoriteiten in audiëntie te ontvangen.

Op weg naar het Gouvernementshuis bezocht H. M. Koningin Juliana nog de Ziekeninrichting Rustoord. H. M. Koningin informeerde belangstellend naar het welzijn van de patiënten, daarbij Haar grote spijt betuigend, dat door het overdrukke programma het Haar niet gegeven was langere tijd te kunnen verblijven bij de zieken en patiënten, wier wel en wee Haar zo nauw aan het hart lag.

Steelbands, fascinerend onderdeel van de grootse huldiging in het Rifstadion. Op de achtergrond ontwaart men de Koningin, enthousiast applaudiserend.

Societeit Asiento hield een knal Oranjebal

Wij moeten ver in onze herinnering teruggaan willen wij zulke een geslaagd feest vinden, als Maandagavond in Societeit Asiento werd gehouden ter gelegenheid van het bezoek van H.M. Koningin Juliana. De grote zaal van de ruime club, alle terassen en de tuin waren geheel in beslag genomen door feestvierende employe's van de CPIM en CSM. Er was kennelijk gerekend op een grote toeloop, want introductie was ditmaal niet toegestaan, maar dat er circa 1000 bezoekers zouden zijn, overtreft toch wel de stoutste verwachtingen van het actieve bestuur van de Soos.

Wat nu juist de reden van de zeer grote opkomst was, is moeilijk na te gaan. Het vooruitzicht van het bezoek van H.M., van een extra vrije dag, het optreden van de Steelband uit St. Eustatius alles werkte mede, om de avond een ongekend succes te maken.

Om 11 uur sprak de heer C. de Haas als voorzitter van het Oranjecomite Isla enkele woorden en wenste H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard een aangenaam verblijf in de Ned. Antillen. Alle aanwezigen brachten daarna een heildronk op het Koninklijk Paar uit. Onmiddellijk hierop volgde het eerste optreden van de Steelband, hetgeen een doorslaand succes werd. Bovendien waren nog geëngageerd Estrellas del Caribe en de Lubricators van Henk Drok, die in de champagne bar voor de juiste stemming zorgdroegen, zo zelfs dat er een spontane polonaise uit volgde. Behalve het voltallig Oranje Comite Isla met hun dames waren nog aanwezig de heren ter Meulen en van Wordragen met hun dames, die gedurende geruime tijd genoten van de ongedwongen sfeer, welke onder hun discipelen heerste. De feestversiering welke onder leiding van Chiel Hagedoorn was aangebracht, voldeed uitstekend en gaf het geheel een zeer feestelijk aanzien.

Groot aantal arbeiders aangehouden in verband met brand te Nieuwpoort

Kantoor Mijnwerkersbond op last van overheid gesloten

Willemstad. — Gistermorgen omstreeks half drie ging op Mundo Nobo plotseling de sirene van de brandweer die de politiemensen oprieep voor een alarm. Onze redacteur reed, na het horen van het alarm aanstonds naar de Brandweergarage waar de brandmeester Ankone ons mededeelde, dat er op Nieuwpoort een olieleiding was ontvlamd. In een reuze vaart vlogen de brandweewagens over de weg. Ook de spuit van Rio Canario was ter plaatse gedirigeerd.

Bij aankomst op Nieuwpoort bleek, dat niet een olieleiding, doch een winkeltje, toebehorende aan Jan Stelp, een Curaçaoënaar, die reeds 14 jaar in dienst van de Mijnmaatschappij is en de laatste jaren chauffeur is bij de heer Mesney, in vlammen te zijn opgegaan. Er was niet veel meer over toen de brandspuit arriveerde. Het winkeltje, ruim tien meter groot, bevatte een grote stock van levensmiddelen ten gerieve van de Engelse arbeiders, die in de stenen barakken wonen en die zelf koken. Jarenlang hielp Stelp op deze wijze de arbeiders, hij verkocht ook kerosine. De politiemannen, die ter bewaking van de terreinen van Nieuwpoort aldaar aanwezig waren, vertelden, dat omstreeks kwart voor drie een der agenten ontdekte, dat er brand was. De Engelsen, die op 50 meter afstand van het winkeltje wonen, hadden dit ook gezien, maar zij keken ongeinteresseerd toe en waarschuwden niet eens, dat er brand was. Toen via de link de brandweer gewaarschuwd was, kwam het hele politie-apparaat in werking. Versterkingen werden opgehaald, bewapend met automatische geweren en mitrailleurs, de Gezaghebber werd opgebeld evenals de Procureur-Generaal J. A. J. Ellis, Mr R. Boom, de Officier van Justitie en de Hoofdcommissaris van Politie mr Van 't Hof. Commissaris Botterweg leidde persoonlijk, geassiseerd door de inspecteurs De Jager, Taconis en personeel van de recherche, het onderzoek. Want al direct bij het vernemen van de brand stond het bij eenieder vast, dat het hier geen gewoon brandje betrof, doch dat hier opzet in het spel was. Stelp had die morgen namelijk de chauffeurs van de Mijnmaatschappij opgehaald, die op hun beurt weer de werkwillige arbeiders ophaalden.

De houding van de stakers op Maandag deed tevens het een en ander vermoeden.

De brandweer slaagde er in de brand meester te worden. Toen de spuiten inrukten, was er nog slechts een nasmeulende hoop van het winkeltje overgebleken.

Intussen is gisteren een groot aantal personen verhoord. De Engelse werknemers, die gistermorgen in hun kamers moesten blijven, zijn ondervraagd. Wij hoorden een getal van 26 verhoren noemen. De leiders van de Miners Union, de heren Blasse, Stewart en Meade, zijn aangehouden en verhoord, terwijl voor verder onderzoek het kantoor van de Union in de Middenstraat werd gesloten.

New York. — Een eiland, welks enige contact met de buitenwereld de veerboot is, die eenmaal per maand gaat, verkrijgt hulp van de Verenigde Naties. Het eiland heet Ullung-Do en als u niet onmiddellijk weet te vertellen, waar het precies uithangt, behoeft u nog niet te blozen. Het ligt bij Korea en het enige middel van bestaan voor de tienduizend bewoners is de visvangst. Maar de Koreaanse oorlog heeft de hele vissersvloot practisch uitgeroeid en nu gaan de V.N. het ook eens rondneuzen of er misschien nog andere bestaansmogelijkheden op het eiland aanwezig zijn.

Het moment waarop de heer Correa ten Gouvernementshuize aan H.M. de Koningin de cheque voor het Nationaal Geschenk aanbiedt.

AANBIEDING NATIONAAL GESCHENK

Het Fonds heeft reeds ruim fl 62.000.- in kas

(Van onze verslaggever)

Na de zanghulde en het defilé der vlaggende schoolkinderen, die door vele ouders met belangstelling werd gadegeslagen en door heel kleine dreumessen — want door de vrije dag waren talrijke moeders zonder enige hulshulp en moesten dus zelf met het kroost de verzengende binnenstad in om Koningin Juliana en de Prins te zien — kreeg de aanbieding van het Nationaal Geschenk zijn beslag.

In het gouvernementshuis overhandigde de voorzitter van het Prins Bernhard Fonds, de heer Alvarez Correa, ten overstaan van het Comité, een chèque, welke een voorlopig bedrag van ƒ 42.000,— toonde. Bij deze gelegenheid wees de heer Correa er op, dat de gedachte om H.M. bij Haar bezoek een nationaal geschenk aan te bieden met een bestemming, welke waardig is de naam van Koningin Juliana te dragen, algemene weerklank heeft gevonden onder het volk van de Nederlandse Antillen. Bij honderden hebben de eenvoudigsten van het Antilliaanse volk tienduizenden bloemen vervaardigd, die voor het goede doel werden verkocht. Spr. wees op het welslagen van de actie en de arbeid die daartoe verzet is.

De heer Correa wees er op, dat de actie nog steeds voortgaat en dat het bedrag van ƒ 42.000,— te beschouwen is als een voorlopige opbrengst. Van St Maarten is ƒ 1500,— te verwachten en van Statius ƒ 700,—, terwijl Aruba een bedrag van ƒ 20.000,— bijeen bracht, zodat het Fonds ten totale reeds meer dan ƒ 60.000,— bevat en waarbij verwacht mag worden, dat in de naaste toekomst dit bedrag nog hoger mag worden, o.a. door vaste jaarlijkse bijdragen van Aruba en de Lago.

Spr. hoopte, dat het H.M. Koningin Juliana behagen zou het Nationaal Geschenk te willen aanvaarden als een blijk van instemming van het Antilliaanse Volk met de hoge sociaal-paedagogische idealen, die H.M. Koningin Juliana haar Volk steeds zo welsprekend voor ogen houdt.

H.M. Koningin Juliana, die, voordat de plechtigheid een aanvang nam, aan de leden van het Prins Bernhard Fonds was voorgesteld, onderhield zich daarna met de voorzitter van het P.B.-Fonds, de heer Alvarez Correa, waarbij Hare Majesteit de heer Correa van harte dank zegde voor deze grootste verrassing.

Hierna werd het eilandsbestuur door H.M. Koningin Juliana en Prins Bernhard ontvangen.

New York. — Oud-president Truman heeft te New York op vragen van verslaggevers over de nieuwe koers van de Sovjet-Unie verklaard: "Ik vertrouw de Russen niet. Ik heb ze nooit vertrouwd en zal het ook niet doen vóór uit hun daden blijkt, dat dit vertrouwen gerechtvaardigd is".

De onthulling van het Autonomiemonument

„U staat aan de voet van een symbool van onze zelfstandigheid"

Willemstad. — De Gezaghebber van Curaçao heeft hedenochtend ter gelegenheid van de onthulling van het Autonomie-monument door H.M. de Koningin de volgende rede uitgesproken.

Majesteit, Koninklijke Hoogheid. U staat hier aan de voet van een symbool, een gedenkteken van en voor onze verkregen zelfstandigheid, maar tevens een symbool, een uitbeelding in harde steen en koud metaal van de wijze, waarop een Koninklijk woord kan en moet worden ingelost.

Dit gedenkteken dat Uwe Majesteit thans gaat onthullen, staat aan het eindpunt van een weg, waarvan het beginpunt is geweest een Koninklijke belofte, die de plechtige klank, de diepe en ernstige inhoud had van een belofte. Hiervoor zijn wij grote dankbaarheid verschuldigd aan Uwer Majesteit geëerbiedigde en door ons allen zo beminde moeder, die in 1942 deze belofte heeft gedaan.

De wijze waarop deze belofte is ingelost, laat geen twijfel omtrent de oprechtheid der bedoelingen, de spontaneïteit en de werkelijke wil om de uitgestippelde weg in de kortst mogelijke tijd te bewandelen. Nederlands hart werd hierdoor blootgelegd en ik geloof niet, dat de aandachtigste beschouwing vlekken aan het licht zou kunnen brengen.

Majesteit, er zijn van deze zijde soms stemmen geweest van ongeduld maar ik geloof dat dit een normaal begeleidend verschijnsel is van elke snelle groep. Wanneer het doel nabij schijnt, rekken zich de grage handen, de voeten reppen zich, maar kunnen niet bijhouden de vaart der begeerte.

Maar ondanks de overweldigende moeilijkheden waarin Nederland verkeerde direct na de oorlog werden onze problemen niet op de achtergrond geschoven, de gegeven belofte verdrong niet in de baaierd van deze moeilijkheden.

Gezien dit alles, kan gezegd worden: hoe luttel is tenslotte de tijd geweest en hoeveel werd daarin niet tot stand gebracht. En was het soms niet een groot kunststuk in die betrekkelijk korte tijd met behoud van een normale ontwikkelingsvorm het nieuwe tot stand te brengen? WANT ongetwijfeld brachten de veranderingen iets geheel nieuws.

Daarbij echter werd vastgehouden aan het oude fundament van historisch gegroeide maatschappelijk en bestuurlijke tradities, aan al het goede gezonde en levenskrachtige.

Het nieuwe moest een voortzetting zijn van de ontwikkelingsgang, die vroeger was ingezet.

Vooral mogen wij niet vergeten hoe zeer de inwendige structuur onzer eilanden de zaak bemoeilijkte. Klein zijn wij zeker, maar met in verhouding tot onze kleinheid zeer grote problemen. De versnipperde geografische gesteldheid van ons eilandenrijk heeft evenzovele gemeenschappen doen ontstaan als er eilanden zijn; elke gemeenschap met haar eigen, specifieke noden, met haar eigen eigenaardigheden, belangen, aspiraties, gevoeligheden. Naast een regering met de andere twee rijksdelen moesten ook de veelhoekige inter-Antilliaanse verhoudingen worden rechtgetrokken.

Voorwaar geen benijdenswaardige taak. De weg, die ertoe leidde, was omzoomd door een struikgewas, waaraan veel doornen, maar de geurige bloemen luttel te tellen waren.

De zelfstandigheid is thans een feit, de opgegroeide vogels verlaten op eigen kracht het nest. Zal dit geen vervreemding met zich meebrengen! Het gevaar is daar, maar ook de hoop, de hoop gegrondvest op een machtige tegenkracht: de wil om elkander bij te staan.

Immers gemeenschappelijk is de historische band, de geestelijke traditie, maar bovenal en vóór alles — de liefde en verknochtheid aan Het Huis van Oranje. Deze zijn de elementen van de machtige tegenkracht; die zich concretiseren in de wil om elkander bij te staan, de kracht, die samenbundelt, de kracht, die de zo verschillende levenssferen bijeen kan en moet houden.

Majesteit en Koninklijke Hoogheid, het is daarom een zeer gelukkige gedachte geweest op dit moment ons gewest met Uw hoog bezoek te vereren, juist thans, om zo te zeggen, nu het tere waas van ochtenddauw nog zichtbaar is op de pas ontloken autonomie; zodoende is aan ons volk getoond de zichtbaarmaking van deze kracht in de persoon van Uwe Majesteit en Uwe Koninklijke Hoogheid, waardoor het volk kan zien en beleven Uw waarachtige belangstelling.

Ik zeide reeds de verschillende levenssferen van Europees Nederland enerzijds en Antilliaans Nederland anderzijds moeten bijeen worden gehouden. Wanneer wij alle sentimentaliteit en zelfs sentiment opzij zetten kunnen wij ons afvragen: Waartoe dit bijeenhouden? Is dit zinvol of zinledig? Het antwoord is niet moeilijk. Voor ons, voor de Antillen boordevol zin en reden.

Want lopen wij niet al meer aan de hand, worden wij niet meer geleid, welk een verrijking van onze mogelijkheid wordt niet geboden door het behoren tot een groter geheel, door het deel uitmaken van de Nederlandse Koninkrijk vooraanstaand in de rij der volkeren wat betreft cultuur en wetenschap.

Welk een geruststelling steeds nabij te weten een oudere en liefdevolle broeder, die ons met belangstelling gadeslaat, die ons helpen wil, steunen en schragen, wanneer wij er om vragen, die ons kan laten putten uit zijn rijke arsenaal van wetenschap, techniek en cultuur.

Maar de verrijking en vernieuwing der mogelijkheden is niet geheel eenzijdig. Immers het behoud van volksgroepen met andere gewoonten, met andere zeden, andere historie en cultuur verwijdt de horizon, verheldert het begrip, verlevendigt de geest.

Gelukkig is dit zo, want zinvol is slechts een wederzijdse binding; een wederzijdse binding echter, die niet alleen steunt op het profijt maar in de eerste plaats op een waarachtige verwantschap, op de liefde en verknochtheid aan een zelfde Vorstin, die Haar helpende en beschermende hand over al haar onderdanen gelijkelijk uitstrekt.

Moge met de onmisbare hulp van de Almachtige de nieuwe structuur van ons koninkrijk leiden tot een nóg hechtere onderlinge band tussen de delen, een band, welke geschraagd zal worden door de eigen kracht, doch met de wil elkander bij te staan.

Majesteit, mag ik U thans eerbiedig uitnodigen over te gaan tot de onthulling van dit monument.

De Regering van de Nederlandse Antillen

heeft het genoegen U uit te nodigen voor de Openbare Gala receptie ter gelegenheid van het bezoek van

Hare Majesteit de Koningin

en

Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins der Nederlanden

aan de Nederlandse Antillen.

De receptie zal worden gehouden in Club Caribe op Zaterdag, 22 October 1955 van 21.00 — 23.00 uur.

Avondkleding. (Heren: witte smoking-jas, zwarte pantalon.) Men wordt verzocht onderscheidingstekenen bij voorkeur in grote modeluitvoering te dragen. Toegang tot de Club Caribe vanaf 19.30 uur. Om 20.45 wordt de toegang tot het gebouw gesloten en wordt het verkeer daar naar toe stilgelegd.

Oranjestad, October 1955

Gisteren overleed tot onze diepe droefheid onze inniggeliefde moeder, zuster, schoonmoeder en grootmoeder

Mevr. Elenita Arnoldus Sillie

in de ouderdom van 69 jaar.

Ondergetekenden nodigen vrienden en bekenden uit voor de teraardebestelling welke zal plaatsvinden hedenmiddag om 4.30 n.m. vanuit het St. Elisabeth's gasthuis naar de R.K. Begraafplaats op Berg Altena.

Namens de familie

Theodoor Sillie	Delia Sillie
Yolanda Sillie	Bernardo Estebes
Carlos Sillie	Carmen Estebes
Rolando Sillie	Angelica en Eleonor Arnoldus
George Sillie	Conjunto Lirico Antilliano

KONINGIN TOT STATEN:

„Lot der drie rijksdelen is samen verstrengeld”

Leden van de Staten van de Nederlandse Antillen,

Hier vandaag in Uw midden aanwezig te zijn, betekent voor mijn echtgenoot en mij een waar voorrecht want het is het bijwonen van een symbolische manifestatie van Uw zelfstandigheid, die tevens beduidt Uw volledige autonoom en gelijkwaardig in rijksverband samengaan met Suriname en het oude Nederland, uit vrije wil.

Ook Nederland is verblijd over de nieuwe band, met U ontstaan. Het land, dat zich steeds — terecht — de kampioen der vrijheid heeft genoemd, en nog noemt, kan in waarachtigheid niet anders dan het van ganser harte welkom heten zodra een volk zijn rechten en plichten voor eigen verantwoording neemt.

Het samengaan in vrijheid is de hoeksteen van iedere werkelijke samenwerking.

Uw levendige zin voor zelfstandigheid en Uw fiere zelfbewustheid zijn in harmonische evolutie ontstaan. Deze vormt een sterk contrast met de felle tragiek, die de geschiedenis op deze eilanden heeft te zien gegeven. Dat in heeft te zien gegeven. Dat in deze veelbewogen streken thans een evolutionaire ontwikkeling heeft plaats gehad, is voor de buitenwereld niet van dien aard dat ze er van opschrikt, en trekt misschien niet eens altijd de aandacht. Maar wèl is zulk een ontwikkeling gezond en stevig, en vatbaar voor verdere groei.

Het is de groei van een veelzijdig samengestelde gemeenschap — van mensen van velerlei oorsprong, en verdeeld in verschillende eilandgemeenschappen. Al moge dit soms ook moeilijkheden veroorzaken, toch betekent veelzijdigheid een grote rijkdom aan gaven en mogelijkheden. Uw ruime blik, die steeds vanouds de zeeën leerde omspannen, zal U daarbij zeer goed te stade komen.

Hier in Uw land vindt men a.h.w. een proefveld van dat samengaan van mensen van verschillende afkomst, zoals onze huidige wereld dat zo dringend behoeft, wil zij niet ten onder gaan. Gij zijt voorbestemd een voorbeeld te zijn van hoe dit kan geschieden. Dankzij Uw sociaal bewustzijn, en dankzij Uw activiteit, lijken waarlijk goede vruchten zich te zetten voor de toekomst van Uw volk.

In groter verband is zulk een samengaan het beeld van het Koninkrijk der Nederlanden in zijn geheel. Wat al eerbiedwaardige culturen vindt men op het Westelijk halfrond in dit Koninkrijk verenigd. In Nederland zijn altijd de grote West-Europese stromen en de Europese strominqen samengekomen en het heeft daar zijn eigen beste bijdragen aan toegevoegd. Ook hiermee zijt gij eng verbonden. Dit alles opent U de mogelijkheid, in eigen originaliteit Uw weg te zoeken, te vinden en te gaan.

Gij vergeet bij dit alles niet Uw buren, en weet U deel van een geografisch gegeven Caraïbische gemeenschap. Uw natuurlijke ligging nodigt U uit, om, — verre van het hebben van een eiland-mentaliteit, — de zee, die U en Uw buren omvat, te zien als Uw gemeenschappelijk bekken, waarin een eigen Caraïbische samenleving bezig is te ontstaan.

Ook als Koninkrijk der Nederlanden sluiten wij ons in rijksverband niet van de buitenwereld af. Integendeel, als bewust lid der Verenigde Naties zullen wij ons steeds open stellen voor het wereldverband.

Door de geschiedenis is het lot der 3 rijksdelen samen verstrengeld en daardoor eveneens, en opnieuw, en thans uit vrije wil, ons huidig lot. Hoe duidelijk bleek dit niet steeds door de spontane hulp die gij Nederland zondt als het in nood was! Wat de toekomst brengen zal, weet niemand. Wij gaan haar tegemoet met de wil tot onderlinge samenwerking, omdat wij die wensen en omdat zij ons levensvatbaar toeschijnt, en dat niet alleen, maar vruchtbaar — als onderdeel van de internationale gemeenschap van de 20-eeuwse mensheid ,die worstelt om zelfbehoud en een betere toekomst begeert op ieder gebied.

Hier op het Westelijk Halfrond durft men zeker initiatief te nemen. Neemt het wáár ge kunt — waar een goede en waardige zaak Uw hulp verwacht.

Zelfstandigheid mag geen doel in zichzelf zijn, maar zij krijgt pas haar waarde — in ieder opzicht — wanneer zij voor onze arme mensheid de weegschaal naar de goede kant doet doorslaan — voor de verheffing van eigen volk en alle volkeren tot een hoger staat van welzijn.

Koningin in de Statèn

(Vervolg van pagina 1.)

Hare volkeren hield. Ook de daarin vervatte toezegging is inmiddels ingelast op een wijze, die de hele wereld ten voorbeeld kan strekken.

Nieuw tijdperk

Majesteit, met de plechtige afkondiging van het Statuut luidt Uw bezoek een nieuw tijdperk in voor ons Koninkrijk. Een tijdperk, waarin de drie Rijksdelen op basis van vrijwilligheid en gelijkwaardigheid elkander broederlijk de hand hebben toegestoken.

Nog geen jaar geleden heeft Uwe Majesteit door de ondertekening van het desbetreffende staatsstuk de gelijkwaardigheid „de jure” bekrachtigd. Thans heeft Uwe aanwezigheid hier deze gelijkwaardigheid op ware, Koninklijke wijze tot een levende werkelijkheid gemaakt.

Zelfstandigheid, autonomie, de eigen toekomst afpalen door eigen daden, dit alles brengt grote verantwoordelijkheid met zich mee. Maar deze verantwoordelijkheid wordt in grote mate verlicht door de bereidheid tot helpen, tot steunen van de Rijksdelen onderling. Wij zijn elk zelfstandig geworden en vormen samen een groter geheel, dat in de rij der volkeren — al zeggen wij het zelf — kan bogen op een eerbiedwaardige plaats.

mede verantwoordelijk

Ofschoon er een staatrechtelijke afbakening van bevoegdheden bestaat moeten wij ons er rekenschap van geven, dat wij als onderdeel van dit geheel thans mede de verantwoordelijkheid gaan dragen voor het behoud, ja zelfs de eventuele verheffing van deze ereplaats. Wij mogen daarom onze verantwoordelijkheid niet afbakenen tot de grens van onze staats-rechtelijke bevoegdheden.

Majesteit, Koninklijke Hoogheid, hiermede wilde ik slechts aantonen dat staatsrechtelijke deling van bevoegdheden geen evenredige verdeling van de verantwoordelijkheid met zich meebrengt; ja ik zou het zelfs sterker kunnen uitdrukken door te zeggen, dat de verantwoordelijkheid voor het staatsrechtelijk geheel ondeelbaar is even ondeelbaar als de binding met het Koningshuis, want als er één band is, die de delen van het Koninkrijk hecht aan elkander samenbindt, dat is dit ongetwijfeld de Kroon.

Symbool van Rijkseenheid

Staatsrechtelijk is Uw persoon, Majesteit, tevens een symbool: een symbool van Rijkseenheid, van saamhorigheid, maar behalve als symbool zijt Gij verankerd in ons hart als mens, als beminnende, liefhebbende Landsvrouwe Landsmoeder.

Want tweeërlei toch is de vorstelijke functie, onpersoonlijk symbool enerzijds, maar aan de andere kant mens, levend en echt mens in de hoogste zin van het woord, een hart, dat medevoelt, een geest, die medeleeft, een wil die medestreeft.

Onze eilanden zijn klein, maar juist daarom kunnen wij zeggen, dat onze liefde voor het Huis van Oranje in verhouding tot onze kleinheid onevenredig groot is. Groot is dan ook vandaag onze vreugde, omdat God zo dicht bij ons zijt, omdat wij kunnen beleven de ontroerende liefde, de warmte van Uw hart.

Majesteit, Koninklijke Hoogheid, ik prijs mij gelukkig met het voorrecht en de eer, die mij te beurt is gevallen om als vertegenwoordiger van de bevolking van de Nederlandse Antillen Uwe Majesteit en Uwe Koninklijke Hoogheid uit de grond van ons hart welkom te heten op Antilliaanse bodem en onze dankbaarheid tot uitdrukking te brengen, onze dankbaarheid aan U beiden, die deze vermoeiende reis hebben willen ondernemen.

Moge de Almachtige het Huis van Oranje voor onze volkeren tot in lengte van dagen sparen!

Terstond hierna beantwoordde H.M. de Koningin deze toespraak met een rede, die wij elders in dit nummer afdrukken.

Aanstonds nadat H.M. de Koningin haar rede beëindigd had, sloot de Voorzitter der Staten de buitengewone openbare vergadering met een „Leve de Koningin”, dat door alle aanwezigen werd overgenomen.

De Koningin en Prins Bernhard werden op dezelfde wijze als zij de Statenzaal waren binnengeleid, uitgeleide gedaan.

Nadat zij de trappen van het Stadhuis waren afgedaald, speelde de Mariniers-kapel een couplet van het Wilhelmus. Zodra Koningin en Prins in de crême calèche hadden plaats genomen, zette de stoet zich in dezelfde samenstelling als bij de heenrit in beweging.

Koningin in Willemstads straten

Het enthousiasme der duizenden op het Wilhelminaplein was thans zo mogelijk nog groter dan bij de aankomst van de Koninklijke stoet. Zodra het staatsie-rijtuig met Koningin en Prins passeerde brak het gejuich los en kwam er deining in de massa, die van het prachtige schouwspel dat aan aller ogen voorbijtrok niets wilde verliezen.

Langs de gehele route waren de trottoirs volgepakt met een kolossale menigte, die Koningin en Prins met ovatie na ovatie begroetten. Nog nooit in zijn geschiedenis zag Willemstad zoveel mensen een stoet gadeslaan en nog nooit was er zoveel geordend enthousiasme.

Bezoek van „De Ruyter” aan Puerto Rico bijzonder geslaagd

's-Gravenhage. — Van de zijde van Hr Ms kruiser „De Ruyter” is ten Den Haag bericht ontvangen, dat het bezoek aan San Juan op Puerto Rico, dat duurde van Vrijdagochtend 14 tot Zondagavond 16 October, tijdens welk bezoek H.M. de koningin zich inscheepte, bijzonder geslaagd is. Na aankomst maakte de Nederlandse consul te San Juan, de heer Lee, zijn opwachting aan boord, waarna de gebruikelijke officiële bezoeken werden gewisseld, o.a. met de commandant van het tiende Amerikaanse marine-district, de waarnemend bevelhebber der landstrijdkrachten op Puerto Rico, de waarnemend burgemeesteresse van San Juan, Josephine Rincón, en de gouverneur van Puerto Rico,

Tijdens het bezoek van mevrouw Rincón werden aan de commandant van de „De Ruyter”, kapitein-ter-zee A. H. J. van der Schatte Olivier, de sleutels van de stad aangeboden. De Amerikaanse marine verleende bijzonder veel medewerking op alle gebied. Zo was de ligplaats uitstekend vlak bij de stad en bij de marine-basis, waar alle voorzieningen waren getroffen. Ten behoeve van état major en équipage was een uitgebreid ontspanningsprogram georganiseerd, dat o.a. autobustochten en enige grote dansavonden bevatte. De bemanning had toegang tot alle clubs en cantines en tot de ruim gesorteerde „P.X.-stores”, waar velen hun laatste dollars hebben besteed. Het weer was zeer goed en iedereen heeft van de laatste dagen rust geprofiteerd.

Zaterdagavond 15 October ontving het schip 150 genodigden op een cocktail-party met een prachtig uitgevoerde taptoe bij fakkellicht door de marinierskapel der Koninklijke Marine met tamboers en pijpers onder leiding van de directeur, de kapitein der mariniers G. Nieuwland, hetgeen een der hoogtepunten van het bezoek was. Zondagavond om ongeveer 21 uur kwam het gevolg van H.M. de koningin aan boord. Om 22.05 uur betrad H.M., vergezeld van Z.K.H. en de gouverneur van Puerto Rico, het schip. Direct na het vertrek van de gouverneur vertrok de „De Ruyter” onder prachtige weersomstandigheden uit San Juan met bestemming Curaçao.

Paarden en Calèche naar Suriname

Willemstad. — Na de rondrit door de stad, welke volgde op het bezoek aan de Staten, zijn de paarden en calèche, welke de Vorstin op zulk een triomphale wijze Willemstad binnenreden, direct naar Otrabanda gegaan waar de "Baarn" aan de Westwerf lag te wachten op deze kostbare lading. De "Baarn" heeft de paarden en de caleche nu aan boord en is op weg naar Suriname.

Bestuur en regenten van het Curaçaos Museum met een fraai bloemstuk voor de ingang van het Curaçaos Museum de komst van de Koningin verbeidend.